

شماره صفر
سال اول
مهر ماه ۱۳۹۹

کیبورد

صاحب امتیاز:

سجاد بخون

مدیر مسئول:

سجاد بخون

سردبیر:

سجاد بخون

طراحی و صفحه آرایی:

محمدحسن خانی پور

ویراستار:

محمدحسن خانی پور

مدیر داخلی:

ثنا رستگار

تیم تحریریه:

کیانا احمدی

پری ناز سلطان زاده

فاطمه محمودپور

محمد محمودی

ملیکا مرادی

عماد موتمنی

با سپاس فراوان از:

دکتر محمدجواد شایگان فرد

عضو هیئت علمی دانشگاه علم و فرهنگ و

رئیس مرکز فناوری دیجیتال دانشگاه علم و فرهنگ

و

دکتر علیرضا رضوانیان

عضو هیئت علمی دانشگاه علم و فرهنگ

امیرحسین رضایی و مهدی صادقی

با تشکر از:

سخن سردبیر

به نام خداوند نون و القلم
سلام و عرض ادب خدمت دانشجویها، اساتید ارجمند و همه‌ی بزرگواریانی که کیبورد را می‌خوانند.
اصل مطلب!

خیلی قبل‌تر از همه‌گیری کرونا ایده‌ی کیبورد را در ذهن داشتیم اما کار و زندگی مجال نوشتن نمی‌داد، تا اینکه کرونا شروع شد و از نعمت حضور در منزل بهره‌مند شدیم و تصمیم گرفتیم که کار انتشار کیبورد را آغاز کنیم.

هدف ما در کیبورد نشریه‌ای وزین حاوی اطلاعات و مطالب مرتبط با رشته‌ی مهندسی کامپیوتر، فضای دانشگاه، دنیای آی‌تی و آموزش مجازی است. شاید پرسید چرا شماره صفر؟
برای ما اهل صفر و یک همه چیز از صفر آغاز می‌شود مثلاً حلقه را از صفر شروع می‌کنیم یا اندیس آرایه از صفر شروع می‌شود و صفرهای دیگری که ما با آنها سروکار داریم.

در نهایت اگر قصوری از ما دیدید به بزرگواری خود ببخشید و از همه‌ی شما عزیزان خواستاریم که در جهت همکاری و ارائه‌ی پیشنهادهای و انتقادهای خود در تلگرام به آیدی [@sjdbkn](https://t.me/sjdbkn) مراجعه کنید تا بتوانیم در شماره‌های بعدی از آنها استفاده کنیم.

در پایان، این شماره‌ی نشریه را به مدافعان و شهیدان سلامت تقدیم می‌کنیم.

گفتگوی مجازی با مدیر آموزش مجازی!

• سلام و خسته نباشید خدمت شما استاد گرامی، آقای دکتر بیوگرافی کوتاهی از خودتون به مخاطبان نشریه بفرمایید.

سلام و عرض ادب دارم خدمت همه شما دانشجویان عزیز و گرامی، قبل از هر چیز شروع سال تحصیلی را خدمت شما تبریک عرض می‌کنم و باعث افتخار است که به دانشجویان عزیز خدمت می‌کنیم. بنده محمد جواد شایگان فرد، دانشیار مهندسی کامپیوتر دانشگاه، عضو هیئت علمی دانشگاه و مدیر مرکز فناوری دیجیتال دانشگاه هستم. حوزه تخصصی بنده دکترای فناوری اطلاعات است و ۲۲ سال است که در دانشگاه تدریس می‌کنم.

• به عنوان سوال اول بفرمایید که آموزش مجازی در دانشگاه علم و فرهنگ چگونه آغاز شد و آیا قبل از همه‌گیری بیماری کرونا آموزش مجازی در دانشگاه علم و فرهنگ به چه صورتی انجام می‌گرفت؟

تغییری که ما امسال نسبت به سال پیش داشتیم مربوط به مشخص شدن حوزه فعالیت مرکز آموزش الکترونیک بود که تا پارسال بطور کامل مشخص نبود که در حوزه آموزش فعالیت کند یا حوزه IT که در این باره بحث‌های زیادی شد و در نهایت تصمیم بر این شد که حداقل به مدت یک سال حوزه فناوری اطلاعات و آموزش الکترونیک، به مرکزی تحت عنوان مرکز فناوری‌های دیجیتال که تازه تاسیس شده است تبدیل شود و مسئولیت این مرکز به من واگذار شده است که در خدمت شما هستیم.

ما قبل پاندمی کرونا وارد آموزش مجازی نشده بودیم دانشگاه مدت‌ها برنامه ریزی کرده و یکسری مطالعات و اقداماتی انجام شده ولی به دلیل مشکلات زیادی همچون مجوز وزارت علوم و مسائل اداری کارها به تعویق افتاده بود و به فاز اجرایی وارد نشده بودیم. به همین دلیل ما این بستر آموزش آنلاین را تا قبل از کرونا نداشتیم.

• در ادامه صحبت‌هاتون از مشکلات و سختی‌های آموزش مجازی برای مرکز آموزش الکترونیکی بفرمایید و همچنین بفرمایید که آموزش مجازی چه چالش‌ها و فرصت‌هایی را به همراه داشت؟

خب طبیعتاً برای چیزی که تا به حال تجربه‌ای از آن نداشتیم و قصد راه‌اندازی یک باره آن را داشتیم بسیار سخت هست بخصوص آموزش الکترونیکی که همیشه مخالفت‌هایی در برابرش هست و تصویر منفی از آن وجود دارد و بهترین حالت برای آموزش الکترونیکی این بود که ما در یک شرایط عادی شروع می‌کردیم و با جمعیت کمی از دانشجویان با یک سری دروس منتخب که مرحله به مرحله و فاز به فاز بالا می‌بردیم.

منتهی پاندمی کرونا همه‌ی این قواعد رو زیر پا گذاشت و باعث شد ما مجبوراً همه درس‌ها را یک جا وارد سیستم کنیم.

سیستم آموزش مجازی شاید سخت‌ترین تجربه کاری من در این ۲۲ سال باشد. ما از اواخر اسفند شروع کردیم و در تعطیلات عید این سیستم را راه‌اندازی و اجرا کردیم. بزرگ‌ترین نگرانی ما روز اول بود که سیستم با ورود حجم زیادی دانشجو مواجه شود و امکان ارائه خدمات به دانشجو را نداشته باشد اما خوشبختانه سیستم از همان روز اول (۱۵ فروردین) به خوبی کار کرد. هرچند با مشکلات بزرگی همچون نیاز به پشتیبانی مداوم روبرو شدیم ولی خدا رو شکر توانستیم که این کار را به خوبی تا امروز پیش ببریم.

در واقع بیشترین چالش نبود تجربه کافی در این حوزه بود این مطلب را اضافه کنم که فقط دانشگاه ما درگیر این مسائل نبود بلکه دانشگاه‌هایی که تجربه آموزش الکترونیکی به مدت ۲۰ الی ۲۵ سال داشتند هم با توجه به اینکه در این حجم سرویس نداده بودند. همه، دچار چالش‌های مشابه ما بودند. ما با همکاران در تمامی دانشگاه‌های کشور در ارتباط و تعامل هستیم و همه ما دچار یک سری مشکلات مشترکی هستیم. برای مثال دانشگاه‌های تهران، شریف و امیرکبیر که سال‌هاست آموزش الکترونیکی دارند نیز دچار این بحران، مشکل و چالش هستند.

مشکل بعدی عدم آشنایی دانشجویان و اساتید با آموزش مجازی هست. من می‌تونم به صورت قطعی بگم که مشکل اصلی ما اساتید هستند چون استاد نقش آموزش‌دهنده را دارد و مشکلات اساتید در تدریس بر دانشجویان تاثیر دارد درحالی که مشکلات دانشجو تنها متوجه اوست و بر بقیه تاثیری ندارد. در این باره ما سعی کردیم تا حدی در تعطیلات عید اساتید را با برگزاری کلاس آموزشی و تولید محتوا آشنا کنیم.

منتهی بدین شکل نیست که اساتید فوراً بتوانند خود را با شرایط جدید آپدیت کنند. ما هنوز مشکلاتی بخصوص در رشته‌هایی که کمتر با کامپیوتر و آی‌تی و نرم‌افزار سر و کار دارند، داریم.

می‌توان گفت این‌ها عمده چالش‌ها و سختی‌های ما هستند. اما یک چالش بزرگ‌تر داریم و آن چالش محتواست که کل دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی کشور درگیر آن هستند. اکثر اساتید هنوز محتوای متناسب با آموزش الکترونیک را ندارند و یا تهیه نکرده‌اند. به جای دوری اشاره نمی‌کنم. خود بنده، محتوای کاملاً متناسب با بحث آموزش الکترونیک با کیفیت مطلوب را ندارم.

به طور خلاصه محتوای آموزشی ساختمان و شکیل و استاندارد کم داریم. و تولید آن زمان‌بر است.

چالش بدی که همه‌ی دانشگاه‌ها درگیر آن هستند مسئله اینترنت هست و اینترنت کشور اینترنت مطلوبی نیست و بخصوص در تهران در بعضی از مناطق مشکلات اینترنتی داریم. در بعضی اپراتورها سرویس‌دهی ضعیف است و این خود باعث عدم استفاده مناسب دانشجو از کلاس‌ها می‌شود.

- در ترم جاری نسبت به ترم قبل و یا به صورت کلی چه تمهیداتی در نظر گرفته شده است؟ همچنین بفرمایید چه فیدبک‌هایی از سمت اساتید و دانشجویان درباره آموزش مجازی دریافت کرده‌اید و چه برآوردی در این باره دارید؟

ما برای بهبود فرآیند آموزش الکترونیک در ترم جاری آپشن‌های مختلفی رو بررسی کردیم و مطالعات مختلفی رو انجام دادیم. به این نتیجه رسیدیم که به هر حال بهتر هست که سرورهای بیشتری رو داشته باشیم به جای یک سرور جامع و قدرتمند، سرور دانشکده‌های بزرگ رو جدا کردیم. یعنی تصمیم گرفته شد که با سه سرور اصلی سرویس‌دهی رو انجام بدیم.

این روش به نظر میاد عملکرد بهتری از لحاظ کیفیت سرویس داشته باشه ولی از لحاظ پشتیبانی کار سخت‌تری رو به همراه دارد. یعنی فشار در سمت حوزه ی پشتیبانی سیستم بیشتر خواهد بود و البته ممکنه در شروع دانشجو‌ها و اساتید مقداری سخت بتونن خودشون رو با سیستم وفق بدن ولی دو یا سه هفته بگذره به نظر می‌رسه که این سیستم پایدارتر بشه و می‌شه گفت اطمینان بیشتری می‌شه بهش داشت.

مزیت این سیستم این بود که مثلاً Ims4 به مشکل بخوره، Ims3 به کار خودش ادامه می‌ده و کار دانشگاه مختل نمی‌شه. البته از لحاظ مدیریتی و پشتیبانی ما مشکلات به مراتب بیشتری نسبت به ترم گذشته داریم ولی برای کیفیت سرویس مجبوریم که چنین راه‌حلی رو اجرا بکنیم.

یکی از مشکلات این سیستم، که همه‌ی دانشگاه‌ها درگیر آن هستند، این است که اشکالات زیر بار مشخص می‌شوند و باید تو محیط عملیاتی تست بشه یعنی ما راهی جز تست با حضور دانشجو‌ها نداریم. البته از نرم‌افزارهای شبیه ساز و تست هم استفاده کردیم ولی یک سری از مشکلات در شرایط واقعی و زیر بار به وجود می‌آیند. علت یک دفعه دچار مشکل شدن سیستم این است و باید چند روز آزمون و خطا بشه، کانفیگ‌ها و ست‌آپ‌ها انجام بشه تا سیستم تیون بشه و بتونه به یک پایداری مناسبی برسه.

مشکل دیگر که همه‌ی دانشگاه‌ها درگیر آن هستند این است که Ims سنکرون و همگام با گلستان نیست یعنی بلافاصله و همزمان بعد از یک حذف و اضافه شما در گلستان، در Ims وارد نمی‌شود. سیستم گلستان هم به سیستم نسبتاً قدیمی است و با نرم‌افزارهای جدید سخت آداپته می‌شود به خاطر همین ما مجبور هستیم که با یک فرآیند نسبتاً پیچیده و آفلاینی اطلاعات رو از گلستان وارد Ims بکنیم. در مورد فیدبک‌ها؛ اگر به دیدگاه مطلق نگاه کنید، آموزش الکترونیک یک فیدبک نسبتاً منفی دارد. اما اگر به شکل نسبی نگاه کنید وضعیت دانشگاه ما به نسبت دانشگاه‌های دیگر کشور به نظر من خوب هست، اگر خیلی بالا نباشد، ضعیف هم نیست و در وضعیتی متوسط رو به بالا هستیم در مقایسه با دانشگاه‌های داخل کشور که من باهاشون در ارتباط هستم و مشکلاتشون رو میبینم. به طور مثال، یکی از واحدهای دانشگاه آزاد که امروز شروع کلاس‌ها بوده نتونستن کلاس‌ها رو شروع کنن. این دانشگاه با این بزرگی یا حتی چند دانشگاه دولتی دیگه که اسم نمی‌برم و اطلاع دارم ازشون نتونستن حتی سیستم خودشون رو در روز اول راه بندازن. در حالی که دانشگاه علم و فرهنگ یک هفته هست که شروع کرده و هرچند اشکالات جزئی هست اما اصل کلاس‌ها در حال اجرا هست. ما و تمام دانشگاه‌ها به دلیل مشکلات متنوع با کیفیت مطلوب فاصله داریم. به طور مثال سرعت پایین اینترنت، وقتی استاد از شرکتی سرویس می‌گیرد که سرعت پایینی دارد و یا بسته‌های اطلاعاتی مفقود می‌شن کیفیت ارائه استاد پایین میاد و ما اگر بهترین سیستم و نرم افزار و پشتیبانی رو هم داشته باشیم وقتی کیفیت اینترنت پایین باشه، دانشجو اطلاعات رو به خوبی دریافت نمی‌کنه و فکر می‌کنه که اشکال از سیستمی است که در آموزش الکترونیک اتفاق افتاده در صورتی که خیلی از مواقع این مشکل مرتبط با سیستم نیست و من می‌تونم به طور قاطع بگم از نظر سخت‌افزاری ما هیچ چیز کم نداشتیم یعنی تا ۱۰۰۰۰ نفر را این سیستم از نظر سخت‌افزاری می‌تونه پشتیبانی کنه.

مسائل دیگری وجود داره که در عمل اتفاق می‌افته که فارق از مسائل سخت‌افزاری است و گرنه ما هیچ وقت مشکلمون سخت‌افزاری از قبیل سی‌پی‌یو، سرور، هارد و این مسائل نبوده و نیست. فیدبک‌های اساتیدی که با دانشگاه‌های مختلف سر و کار دارند مبنی بر این هست که کیفیت سیستم ما به نسبت مطلوب‌تر بوده و یا دوستان و همکاران من در حوزه پشتیبانی بهتر پاسخ‌گو بودند.

• آقای دکتر بفرمایید که برای آموزش مجازی در سطح دانشگاهی و چه در سطوح دیگر چه آینده‌ای را متصور هستید؟ آموزش مجازی در دنیا چه سمت و سوی گرفته است؟

در مورد آینده آموزش مجازی دیدگاه‌های مختلفی وجود دارد یک سری اعتقاد دارند که هیچ وقت ما به دوران ما قبل کرونا برنخواهیم گشت و مسیرهای الکترونیکی که یکی از آن آموزش الکترونیکی هست با قوت بیشتری نسبت به قبل ادامه پیدا می‌کند. بعضی‌ها این بحث را قبول ندارند و می‌گویند پس از مدتی به حالت قبل برمی‌گردیم و البته نه مانند گذشته ولی به روال سابق باز خواهد گشت و شاهد رشد آموزش الکترونیک خواهیم بود.

تعداد قابل توجه‌ای از درس‌ها به صورت الکترونیکی ارائه می‌شود و دانشجو نیازی ندارد که به صورت فیزیکی حضور داشته باشد و تعداد زیادی از دانشجویان به این نتیجه رسیده‌اند که درس‌ها رو به صورت الکترونیک بردارند، درست است که انتقادهایی نسبت به این سیستم و کیفیت آن در آموزش الکترونیک دارد ولی من خودم این تصور را دارم که اگر بحران کرونا تموم بشه و کلاس‌ها حضوری بشود خیلی از دانشجویان خواهند گفت که آموزش الکترونیک نسبت به حضوری خیلی بهتر خواهد بود و چقدر تأثیرات زیادی برای ما خواهد داشت، جدا از اینکه مشکلات آموزش الکترونیک یک سری خوبی‌ها دارد که از جمله آن می‌توان به این صورت باشد که درسی که به صورت الکترونیکی ارائه می‌شود در تصمیم‌گیری و علاقه دانشجو بیشتر نشان داده می‌شود.

بدین منظور از این پس ما بسیاری از دروس را به صورت الکترونیک ارائه خواهیم داد و دیگر تعطیلی در دانشگاه وجود نخواهد داشت.

ما نه تنها در آموزش الکترونیک بلکه در دوره‌های آموزش‌های کوتاه مدت حرکت‌های خوبی کردیم و دانشگاه بسیار کارهای خوبی در این زمینه انجام داده است.

- آموزش مجازی خصوصا در مرکز فناوری اطلاعات دانشگاه علم و فرهنگ در این حوزه چه دستاورد و چه پیشرفت‌هایی داشته است؟ رتبه آموزش مجازی دانشگاه علم و فرهنگ در میان دانشگاه‌های تهران و در وهله دوم در دانشگاه‌های کشور و در وهله سوم در سطح جهان چگونه است؟

برای صحبت درمورد جایگاه‌ها باید شاخص داشته باشیم. در آموزش مجازی هم چند شاخص مهم است. به طور مثال، زیرساخت سخت‌افزاری، زیرساخت نرم‌افزاری، زیرساخت پشتیبانی، زیرساخت محتوایی و اساتید شاخص‌های مهم هستند. این شاخص‌ها را نمی‌توان خیلی دقیق اندازه گرفت. ضمنا آمار درستی از اندازه‌گیری سایر دانشگاه‌ها درمورد این شاخص‌ها وجود ندارد و داده‌های ما دقیق نیستند. اما می‌توان گفت ما در کشور از همه‌ی جهات جایگاه متوسط رو به بالا را داریم. از دید بین‌الملل، در مجموع کشور ما نسبت به دانشگاه‌های سایر کشورها که سال‌ها دارای برنامه بودند، وضعیت خیلی بالایی ندارد. اما به دلیل بحران کرونا دانشگاه خیلی از کشورها با مشکل مواجه شدند. خیلی از دانشگاه‌های سایر کشورها(حتی کشورهای غربی) از محیط‌های خیلی معمول آموزشی استفاده می‌کنند. خیلی از آنها از نرم‌افزارهای عمومی همچون skype استفاده می‌کنند.

آن کشورها هم زیرساخت‌های خود را برای درصد خاصی از دانشجویان استفاده کرده بودند. اما در هر صورت چون زیر ساخت‌های فناوری اطلاعات در کشورهای پیشرفته و غربی بهتر است؛ حداقل برخی از مشکلات مانند پهنای اینترنت، وجود مشکل برای پیدا کردن سرورهایی با مشخصات بالا به دلیل تحریم‌ها و مسائلی از این قبیل که کشورهای دیگر با آن مواجه نیستند قطعا در مشکلات موجود در ایران تاثیر گذار است.

اما در کل آمادگی برای پوشش آموزش الکترونیکی در راستای بحران کرونا برای همه‌ی کشورها وجود نداشته است.

- در پایان ممنون که قبول زحمت کردید و همچنین به نمایندگی از تمامی دانشجویان از شما و همکاران‌تون در اداره فناوری اطلاعات و مرکز آموزش‌های الکترونیکی تشکر و قدردانی می‌کنیم و به عنوان کلام آخر سخنی دارید بفرمایید.

من در پایان از شما و مجموعه کیبورد که زحمت می‌کشید تشکر می‌کنم و امیدوارم در این ترم سرویس‌دهی با کیفیت‌تری داشته باشیم. البته بعضی از دانشکده‌ها مثل دانشکده هنر کمتر از آموزش مجازی دانشگاه استفاده می‌کنند ما امیدواریم این دوستان مشارکت بیشتری داشته باشند و از امکانات این سیستم استفاده بکنند.

همان طور که قبلا هم اشاره کردم، ممکنه در ابتدای کار مشکلاتی وجود داشته باشد و این امر نیاز به صبر، تحمل و همراهی همه‌ی دانشجویان و اساتید دارد و من پیشاپیش از بوجود آمدن مشکلات احتمالی در روزهای اول سرویس دهی(تا پایان حذف و اضافه) عذرخواهی می‌کنم. با کمک هم به شرایط پایدار می‌رسیم و ان‌شالله سرویس‌دهی به شکل مطلوب‌تری ادامه پیدا خواهد کرد.

همانطور که در اعلامیه‌های قبلی هم اعلام کردیم علاوه بر lms یک راه حل جایگزین نیز وجود دارد، که در صورت بروز مشکل در سیستم، دانشجویان با استفاده از آدرس <http://usc.ac.ir/courses> وارد کلاس‌های آنلاین شوند. امیدوارم هر چه زودتر به شرایط پایداری برسیم و سرویس دهی مطلوبی داشته باشیم.

با تشکر از شما

یادداشت اختصاصی استاد دکتر رضوانیان!

از شب ملایم خیابان بهار که بالا می‌روی، کمی بعد از فضای سرسبز و پرپشت پارک، اندکی صبر می‌کنی تا در پناه سایه‌ی درختی شمار نفس‌هایت از پشت ماسک کمی متعادل‌تر شود. نیمکت‌های خالی پارک که زمانی غلغله بود جلب توجه می‌کنند و دوست داری نسیم خنکی که از سمت چمن‌های تازه آب خورده به صورتت می‌خورد را بدون ماسک حس کنی... بعد به آمار مبتلایان جدید امروز فکر می‌کنی!

ساختمان عظیم‌الجثه دانشگاه بالاخره توجه نظرت را می‌رباید. اکنون به این فکر می‌کنی که برای درس امروز هوش مصنوعی در مقدمه برای دانشجویان از چه بگویی. یادگیری ماشین چطور است؟ بله، اگر اسم چند تکنیک، ابزار و کاربرد را بگویی خوب است تا به گوش بچه‌ها خورده باشد، ولی افسوس که هوش مصنوعی و یادگیری ماشین در حال تبدیل شدن به واژه‌های شیکی هستند که حتی حرف زدن از آن‌ها بیشتر جنبه‌ی خودنمایی پیدا می‌کند!

از در پارکینگ که وارد ساختمان می‌شوی، با خودت کارهایی که با اینترنت اشیا می‌شود انجام داد را مرور می‌کنی ولی اینا هم به دل نمی‌نشینند، شاید هم می‌ترسی فردا باز یکی از دانشجوها در فضای توپیتر بعضی از حرف‌هایت را سوژه کند.

وارد آسانسور که می‌شوی نفس‌هایت بیشتر به تنگ می‌آید و با خودت مرور می‌کنی چطور از زمستان تا آخرین روزهای تابستان غول شوم کرونا هنوز لرزه به اندام هر کسی می‌اندازد. هوش مصنوعی که هیچ، پزشکی و کل دانش بشر هم هنوز سردرگم‌اند و نتوانسته‌اند راه حل بهتری از پیش‌گیری پیدا کنند!

و ما برای آمدن بهار و رفتن کرونا چه خوش خیال بودیم ... مگر می‌شود نسبت به تاثیرات بنیادی این ویروس نامبارک بر هستی بی‌خیال بود. بر ما چیزی نمانده جز افسوس ناتوانی! واقعا یک ویروس صد نانومتری چطور جمعیت دانشجویی چند هزار نفری این دانشگاه را با آن شور و شوق و انرژی به سکوت واداشت و کلاس‌هایش را رو به تاریکی برد.

اما گویی نرم‌افزار و فناوری اطلاعات در میان علوم مختلف در این گرفتاری قدری سربلند اند که به تنهایی جور همه‌ی آن کلاس‌ها را به دوش می‌کشند. به یاد می‌آوری اگر تجدید دیدار خانواده‌ها و دوستان از قاب این گوشی‌های موبایل با این نرم‌افزارها ممکن نمی‌شد چقدر تحمل این شرایط می‌توانست سخت‌تر باشد. به این فکر می‌کنی که توسعه بعضی از نرم‌افزارهایی که تا سال پیش تخیلی یا بلااستفاده فرض می‌شد، چقدر توانسته کمک‌کننده باشد و هنوز چقدر کارهای نکرده وجود دارد! به این فکر می‌کنی که برخی از دانشجویان گذشته و حال در توسعه بسیاری از این نرم‌افزارها نقش داشته‌اند و به آن‌ها افتخار می‌کنی.

بعد به یاد می‌آوری روزهایی در همین راهروها با آن‌ها شوخی می‌کردی یا الکی می‌گفتی: «امروز می‌خواهم کوییز بگیرم» ... حتی یک بار به یکیشان گفتی: «پسر بعد از سیگار، یه آدامس بخور» و فردایش از این که گفت دیگر نمی‌خواهد سیگار بکشد خوشحال شدی. به این فکر می‌کنی که این بچه‌ها حالا چه می‌کنند؟

همان‌طور که صدای کلید در اتاقت را می‌شنوی به یاد می‌آوری قاعدتا نسلی که این روزها را زندگی کرده، مهندسین تاثیرگذاری خواهند بود و حرف‌های زیادی برای نسل‌های بعد در مقدمه‌ی کلاس‌هایشان خواهند داشت.

تبریک روز برنامه نویسی کمی با تاخیر

روز برنامه نویسی، روز برنامه نویسی‌هایی که در ستایش ارتباط، قدرت کلمات را به صفر و یک ترجمه کردند نه زادروز برنامه نویسی ماهر است، نه تاریخ تولد اولین کامپیوتر و نه میلاد زبانی مشهور...

بلکه در امتداد صفر و یک‌های دنیای دودویی برنامه نویسی هاست؛ در ۲۵۶امین روز سال، بزرگترین توان دوی ممکن در این ۳۶۵ روز.

روز برنامه نویسی را مدیون چه کسانی هستیم؟

مدتها برنامه نویسی‌ها و شرکت‌های بزرگ ۲۵۶ امین روز هر سال خود را گرامی می‌داشتند. اما این روز به طور رسمی اعلام نشده بود. تا این که در اوایل سال ۲۰۰۲ ولنتین بالت کارمند یک شرکت کامپیوتری در روسیه کمپینی را برای پذیرش رسمی این روز از سوی دولت روسیه راه انداخت. ۷ سال بعد وزارت ارتباطات روسیه طرحی را برای عملی کردن ایده ی بالت اجرا کرد. و درنهایت، در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۹ رییس جمهور پیشین روسیه به نام دمیتری مدودف ، ۱۳ سپتامبر (۱۲ سپتامبر در سال‌های کبیسه) را به عنوان روز برنامه نویسی نام گذاری کرد. پس از آن کشورهای دیگر از جمله آمریکا، آلمان، کانادا، چین و... همین مسیر را در پیش گرفتند. البته ناگفته نماند که چینی‌ها ۲۴ اکتبر را به عنوان این روز انتخاب کرده‌اند ؛ چون این تاریخ در نوشتار به شکل ۱۰۲۴ در می‌آید. این عدد برابر با ۲ به توان ۱۰ است. اما در کنار این اتفاق‌ها، بد نیست از بزرگان دیگری که به هر نحوی برای به وجود آمدن پدیده‌ای به نام "برنامه نویسی" تلاش کرده‌اند هم یاد کنیم. به طور مثال: زوسه (Konrad Zuse) به وجود آورنده ی نخستین کامپیوتر جهان با قابلیت کنترل با زبان‌های برنامه نویسی ، خوارزمی پدر برنامه نویسی و الگوریتم ، خانم ایدا لاولیس، اولین برنامه نویسی جهان و حتی Stackoverflow که حلال مشکل‌ها و سؤال‌های برنامه نویسی‌ها است.

تبریک خودمآنی:

در آخر روز برنامه نویسی را به همه ی کسانی که مدت‌ها طول کشید تا به خانواده‌هایشان ثابت کنند با کامپیوتر بازی نمی‌کنند و کار می‌کنند؛ به آن‌هایی که مشکل‌های کامپیوتری فامیل و آشنا رو برطرف می‌کنند؛ به آن‌هایی که کدهای سر پا و سرحالشان به یکباره از کار افتاده است و... تبریک می‌گوییم.

و در نهایت، تبریک ویژه به همه ی کاتبان برنامه نویسی نشریه کیبورد بابت خلق اولین نشریه مهندسی کامپیوتر دانشگاه علم و فرهنگ.

بخوانید آموزش به سبک مجازی بنویسید آموزش به سبک نقص فنی

متأسفانه همین ترم گذشته بود که در سمت دیگر دنیا؛ فردی چشم بادومی هوس سوپ خفاش کرد (مدافعان حقوق چین مارو ببخشن) و ما را دچار آموزش به سبک مجازی!

دانشجویان ورودی ۹۵ که می خواستند ترم آخری حالی کنن و دلی از عزا در بیاورند و یا سر و سامانی به وضع خود دهند؛ بزرگترین قربانیان این تصمیم فرد چینی بودند!

برای حفظ جان خود از دست مدافعان حقوق چین عبور می کنیم از مقصر اصلی این وضع.

اما با آمدن کرونا و ماندن در خانه آموزش نیز تغییر کرد و ما با کلمه آموزش به سبک مجازی و LMS آشنا شدیم.

آموزش مجازی که هم ترم گذشته و هم این ترم همواره دچار نقص فنی است؛ ما بر این باور بودیم که مسئولین محترم دانشگاه از ترم گذشته یاد گرفتند و تجربه کردند و این ترم ما شاهد چنین مشکلاتی نیستیم...

اما ای دل غافل، که ما بی خود به دل‌مان صابون زدیم و این ترم هم همان آش و همان کاسه.

نکته جالب اینجاست که کلاس‌ها یکی پس از دیگری لغو می‌شوند و هیچ خبری از برگزاری مجدد کلاس‌های لغو شده نیست!

مسئولین محترم لطفا خواهشا همانطور که نسبت به افزایش شهریه حساس هستید و هر ساله افزایش شهریه را واجب می دانید؛ حداقل کیفیت آموزش هم مانند شهریه هر ساله افزایش دهید؛ آخر بد است برای برترین دانشگاه غیرانتفاعی کشور که آموزش مجازیش همواره دچار نقص فنی باشد.

- دامبلدور

- پری‌ناز سلطانزاده